

Arrest

nr. 302 225 van 26 februari 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**
Wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. DELVAUX
Stationsstraat 10 A
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 6 juli 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 december 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DELVAUX en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 25 november 2021 als niet-begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt de volgende dag om internationale bescherming. Op 30 mei 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 2 juni 2023 aan verzoekers voogd aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en Pashtoun te zijn. Je bent geboren in het dorp Abdulkhel in het district Achin in de provincie Nangarhar, waar je woonde tot je vertrek uit Afghanistan. In jouw dorp woonde je samen met jouw ouders, je broers en je zus. Je ging niet naar school en niet naar een Koranschool.

Jouw broer K(...) K(...) diende in het nationale leger in de provincie Kunar . Ongeveer twee weken voor jouw vertrek uit Afghanistan had jouw broer verlof en kwam hij naar huis. Toen jullie samen in de auto zaten, werden jullie aangevallen door de taliban. Jouw broer werd geraakt en stierf ter plekke. Jij ging terug naar huis met het openbaar vervoer. Acht of tien dagen na de dood van jouw broer, kwam de taliban naar jullie huis om te vragen dat jij zou deelnemen aan de jihad. Jouw vader vroeg aan de taliban om jullie wat tijd te geven, omdat jij nog jong was en je broer net overleden was. De taliban ging daarmee akkoord. Je vader regelde echter een smokkelaar en twee à drie dagen na het bezoek van de taliban, kon jij het land verlaten.

Je vertrok in juni 2021 uit Afghanistan. Toen jij al vertrokken was, kwam de taliban jou thuis zoeken. Je vader zei hen dat hij niet wist waar jij was. De taliban dreigden dat ze jou zouden opzoeken en de doodstraf geven. Ook bedreigden ze jouw familie omdat jullie niet naar de moskee gaan.

Je reisde via Pakistan, Iran, Turkije en Griekenland naar Bulgarije, waar je vingerafdrukken afstond. Daarna reisde je via Servië en Hongarije naar Oostenrijk, waar je ook vingerafdrukken gaf. Dan reisde je via Zwitserland en Frankrijk naar België, waar je aankwam op 25 november 2021. Je diende de dag nadien bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van je verzoek leg je volgende documenten neer: jouw originele taskara en de taskara's van je broer en je vader; originele en kopieën van werkdocumenten van je broer waaronder zijn militair boekje, een certificaat en andere bewijzen; foto's van je broer tijdens zijn werk; drie korte video's van de begrafenis van je broer; de omslag waarin de originele documenten werden opgestuurd.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Uit je verklaringen blijkt dat je Afghanistan bent ontvlucht omdat de taliban jou viseerden omdat je broer in het leger had gediend. Ze wilden jou daarom rekruteren of doden. Na grondig onderzoek van je vluchtrelaas dient te worden vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om je vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, volgens art. 48/4, §2 van de Belgische Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

Wat betreft jouw verklaring dat je Afghanistan hebt verlaten uit vrees voor rekrutering door de taliban en je omwille hiervan een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren in geval van terugkeer, dient er vooreerst op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie (EASO Recruitment by armed groups

beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf en de EUAA Country Guidance van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistanjanuary-2023>) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakt van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door jou wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. Je slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat jouw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban. Uit jouw verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van jou een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde u bij de taliban te laten aansluiten. Daarnaast blijkt dat rekrutering door de taliban meestal op collectief niveau, via connecties en propaganda in madrassa's wordt georganiseerd. Concreet betekent dit dat het meestal de stamouderen en commandanten zijn die hun achterban onder druk zetten om zich aan te sluiten. Volgens jouw verklaringen preekten de taliban in de regio en gaven ze lessen in de moskeeën, maar verliep de rekrutering bij jou op een heel andere manier. Je ging niet naar een Koranschool (zie CGVS, p. 5) en je haalt geen enkele andere vorm van propaganda aan die de taliban toepaste om jou te overtuigen van hun normen en waarden. Je stelt enkel dat de taliban op een dag naar jullie huis kwamen om jou mee te nemen (zie CGVS, p. 9). Je stelt dat ze kwaad waren op jullie omdat jouw broer voor de ongelovigen [het leger] had gewerkt (zie CGVS, p. 15). Jouw verklaringen verschillen dus erg van de informatie waarover het CGVS beschikt over de rekruteringstactieken die de taliban meestal toepassen. Daarop gewezen, herhaal je enkel jouw eerdere verklaringen (zie CGVS, p. 15), wat niet volstaat om de tegenstrijdigheid tussen jouw verklaringen en de beschikbare informatie uit te klaren. Jouw verklaringen over de wijze van rekrutering die je beweert te hebben ondergaan, worden daardoor in twijfel getrokken.

Bovendien is het niet aannemelijk dat de taliban jou zouden willen rekruteren vlak nadat ze jouw broer hebben gedood, vermits verwacht kan worden dat jij en jouw familie door die aanslag op jouw broer tegen de taliban gekant zouden zijn en dat je dus niet met hen zou willen meewerken. Wanneer je wordt gevraagd hoe de taliban konden verwachten dat jij hun opdrachten zou uitvoeren nadat ze jouw broer hadden gedood, geef je hier geen verklaring voor. Je stelt enkel dat het werk van jouw broer verboden was en jij daarom voor hen moest werken (zie CGVS, p. 17). Jouw verklaringen over de context waarin die rekrutering zou hebben plaatsgevonden vlak na de dood van jouw broer, zijn dan ook niet geloofwaardig.

Daarnaast stelt het CGVS vast dat je tijdens jouw interview op 26 november 2021 nog niet aanhaalde dat jij persoonlijk gevisieerd werd door de taliban. Je sprak toen reeds over het werk van jouw broer en het overlijden van jouw broer als gevolg van een bom van de taliban gericht op de auto waar jij ook in zat, maar je vermeldde niet dat de taliban jou nadien wilde rekruteren (zie Fiche "Niet-begeleide minderjarige vreemdeling", p. 4). Dat je hier toen nog niets over zei, ook al vormde net die rekruteringspoging volgens jouw latere verklaringen de aanleiding van jouw vertrek, doet in grote mate afbreuk aan jouw verklaringen over deze poging tot rekrutering door de taliban.

Bovendien wordt vastgesteld dat jouw verklaringen over het bezoek van de taliban niet consistent zijn. Je stelt dat de taliban met jouw vader thuis kwamen spreken. Toen je vader zei dat je nog jong was en niet met hen kon samenwerken, zeiden de taliban dat ze jou zouden opleiden en dat ze weten hoe ze zo'n jongen kunnen gebruiken (zie CGVS, p. 10). Wanneer jou later wordt gevraagd of je een opleiding zou krijgen van de taliban, stel je dat ze toen enkel hebben gezegd dat je moest meedoen aan de jihad maar nog niet over een opleiding hadden gesproken (zie CGVS, p. 18). Daarna bevestig je nogmaals dat ze niet over een opleiding hebben gesproken (zie CGVS, p. 19). Wanneer je er vervolgens wordt op gewezen dat je eerder had verteld dat ze iets over een opleiding hadden gezegd, stel je dat ze niets zeiden over een opleiding maar dat dit jouw eigen toevoeging was omdat ze mensen standaard een opleiding geven (ibid.). Dat je eerst tijdens jouw persoonlijke relaas over een opleiding spreekt, en stelt dat de taliban hierover spraken met je vader, en dat je later jouw verklaringen aanpast en stelt dat hier niet over werd gesproken, doet afbreuk aan jouw verklaringen over de poging tot rekrutering die je beweert persoonlijk te hebben meegemaakt.

Ook over de timing van het bezoek van de taliban ben je niet consistent. Bij de DVZ stelde je dat je Afghanistan hebt verlaten tien dagen na het eerste bezoek van de taliban (zie vragenlijst CGVS bij DVZ d.d. 08/06/2022, punt 5). Wanneer je tijdens jouw persoonlijk onderhoud wordt gevraagd hoe lang je nog in het dorp bent gebleven na het eerste gesprek tussen de taliban en jouw vader, stel je dat je twee of drie dagen thuis gebleven bent en dan bent vertrokken (zie CGVS, p. 18). Je hebt niet elders verbleven in Afghanistan want je stelt dat je de laatste nacht nog thuis bent gebleven (zie CGVS, p. 5). Deze tegenstrijdigheid over het moment dat de taliban naar jullie huis kwam, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van jouw verklaringen over het bezoek van de taliban.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Je haalt aan dat jouw broer werd gedood door de taliban omdat hij in het nationale leger diende. Rekening houdend met jouw verklaringen en de beschikbare informatie kan gesteld worden dat de situatie van jouw broer plausibel is.

Wat jouw situatie betreft, kan vooreerst worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Je haalt echter geen dergelijke zaken aan. Vermits jouw broer reeds overleden is, heeft de taliban in principe geen reden meer om jouw familie te viseren. Het loutere feit dat jij een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF is onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofde aannemelijk te maken. Je haalt verder geen geloofwaardige vervolgingsfeiten aan ten aanzien van jezelf of jouw familie in de periode die volgde. Je stelt dat de taliban na jouw vertrek nog twee of drie keer bij jouw familie zijn langs geweest om naar jou te vragen (zie CGVS, p. 20). Zoals hierboven werd besproken, heb je echter niet aannemelijk gemaakt dat jij gevisereerd zou worden door de taliban. Wanneer je wordt gevraagd of ze jouw familie verder met rust laten, stel je dat de taliban geen interesse hebben in jouw familieleden, omdat je vader gehandicapt is, je broers nog te jong zijn, en de anderen vrouwen zijn (ibid.). Jouw familie bevindt zich heden nog in jullie dorp in Afghanistan en er is geen sprake van vervolging ten aanzien van hen. Vermits jouw verklaringen over jouw persoonlijk problemen met de taliban niet geloofwaardig zijn, zijn er geen indicaties om aan te nemen dat jij in geval van terugkeer wél zou worden vervolgd.

Tenslotte wordt ook opgemerkt dat je in Oostenrijk bij het geven van jouw vingerafdrukken hebt verklaard dat je geboren bent op 01/01/2003, en je bijgevolg daar verklaarde dat je meerderjarig was. Wanneer je hiernaar werd gevraagd bij de DVZ, ontkende je dit en stelde je dat je in Oostenrijk hebt gezegd dat je vijftien jaar was (zie verklaring DVZ d.d. 08/06/2022, punt 23). Wanneer je hiernaar opnieuw wordt gevraagd tijdens jouw persoonlijk onderhoud, stel je dat je niet weet wat je in Oostenrijk gezegd had omdat je daar niet wilde blijven (zie CGVS, p. 5). Het feit dat je in een ander land verklaarde dat je meerderjarig was, terwijl je je in België hebt aangemeld als minderjarige, trekt jouw algemene geloofwaardigheid naar beneden.

Gelet op al het voorgaande moet worden geconcludeerd dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door jou aangehaalde problemen. De som van bovenstaande vaststellingen maakt dat de status van vluchteling jou niet kan worden toegekend, en evenmin de status van subsidiair beschermde zoals bepaald in art. 48/4, §2 van de Belgische Vreemdelingenwet.

Verder moet worden vastgesteld dat je geen elementen hebt aangebracht waaruit zou kunnen blijken dat de machtsovername door de taliban impact heeft op jouw nood aan internationale bescherming. Wanneer je wordt gevraagd of de machtsovername het leven van jouw familieleden in Afghanistan heeft veranderd, stel je dat er voor hen niet veel is veranderd, omdat de taliban vroeger ook al aan de macht was in jouw regio (zie CGVS, p. 20-21). Wanneer je wordt gevraagd of de machtsovername een invloed heeft op jouw mogelijkheid om terug te keren, stel je dat ze je zullen straffen omwille van jouw verblijf in Europa, omdat ze zullen denken dat je hier slechte dingen hebt gedaan (zie CGVS, p. 21). Wanneer je wordt gevraagd of de taliban jou harder zouden viseren dan andere terugkeerders uit Europa, stel je dat je dit niet weet (ibid.). Er moet echter worden gesteld dat het loutere gegeven dat je enige tijd in Europa hebt vertoefd en

hier hebt deelgenomen aan het dagelijkse leven niet volstaat om in jouw hoofde en bij een terugkeer naar jouw land te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. Je laat na een dergelijke vrees voor vervolging concreet aannemelijk te maken.

Daarbij haalt jouw advocaat aan dat je een risico loopt op vervolging omdat jouw familie niet meer religieus is en jij hier in België niet meer bezig bent met de religie (zie CGVS, p. 21). Je verklaart hierover echter dat dit reeds het geval was toen jij nog in Afghanistan woonde, en dat jullie hier nooit door in de problemen zijn gekomen met de taliban, omdat zij er niet van op de hoogte waren (zie CGVS, p. 10). Er kan dus ook niet gesteld worden dat jij daar alsnog problemen door zou krijgen. Er dient te worden opgemerkt dat je jezelf nog wel identificeert als moslim (zie CGVS, p. 4). Jouw advocaat stelt daarbij dat je verwesterd bent, maar laat na dit in concreto aan te tonen. Jouw voogd haalt aan dat je van het begin al zegt dat je met een meisje van hier wil trouwen en dat je bezig bent met je te integreren. Ook zij laat na dit te concretiseren. Noch jijzelf, noch jouw advocaat of voogd hebben aangetoond dat je dermate verwesterd zou zijn dat je jou niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat je bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en jouw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen.

De door jou neergelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op bovenstaande appreciatie. De taskara's van jou, je broer en je vader kunnen hoogstens jouw en hun nationaliteit, identiteit en herkomst aantonen, elementen die niet ter discussie staan in onderhavige beslissing. De werkdocumenten van jouw broer en de foto's tijdens zijn job tonen aan dat jouw broer in het leger heeft gediend, een element dat ook niet ter discussie staat. Wat betreft de video's van de begrafenis, wordt opgemerkt dat niet te zien is wie werd begraven, wie aanwezig was, wanneer of waar deze begrafenis plaatsvond, waardoor niet kan worden afgeleid of het wel degelijk over jouw broer gaat. In ieder geval wordt de dood van jouw broer ook niet betwist, waardoor de video geen ander licht werpt op de conclusies van het CGVS. De omslag toont aan dat je post ontvangen hebt die verstuurd werd vanuit Jalalabad, maar heeft verder geen invloed op de geloofwaardigheid van jouw verklaringen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over

confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEDA registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat

een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp

nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_Citry_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op

buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige

overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot veertienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stel je dat je nog regelmatig contact hebt met jouw ouders in Afghanistan. Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Bovendien wordt vastgesteld dat je bij terugkeer naar Afghanistan kan rekenen op een familiaal netwerk, vermits jouw beide ouders, broers en zus nog in het dorp wonen (zie CGVS, p. 6). Ook jouw twee ooms langs moederszijde wonen in een nabijgelegen dorp (zie CGVS, p. 8). Er kan dus geconcludeerd worden dat je ook niet als een alleenstaande beschouwd kan worden bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 49, 49/2 "en volgende", 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van "de uitvoeringsbesluiten van de Wet van 15 december 1980".

Het middel wordt als volgt onderbouwd:

"Verzoeker bevindt zich in België. Verzoeker kan en durft niet terugkeren naar Afghanistan, gezien hij aldaar vervolging riskeert louter en alleen omwille van het feit dat hij in het buitenland, in België, bij ongelovigen, bescherming heeft gezocht. Hij vreest als een ongelovige, een afvallige te zullen worden vervolgd door de Taliban. Hij vreest arrestatie, vervolging, foltering en een onmenselijke en vernederende behandeling.

Verzoeker geeft aan dat hij verwesterd is en in Afghanistan niet de vrijheid zou hebben om te leven zoals hij wil. Verzoeker heeft de Belgische waarden en normen omarmd. Hij gaat hier naar school. Hij heeft in België vrienden en vriendinnen. Verzoeker ziet niet hoe hij zich nog zou kunnen aanpassen aan de manier van leven zoals voorgeschreven in Afghanistan. De Taliban hebben de regels in zake kledij, haartooi, omgang met vrouwen, alcohol en dergelijke nog verstrengd. Verzoeker is in België verwesterd, dit is deels een normaal proces, verzoeker maakt hier zijn puberteit door, bepalende jaren in zijn ontwikkeling. Deze ontwikkeling heeft plaats in een westerse context, niet in een Afgaanse context.

Het CGVS is van mening dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Verzoeker is Afghanistan ontvlucht omwille van het feit dat zijn broer diende in het leger. Ongeveer twee weken voor zijn vertrek uit Afghanistan had de broer van verzoeker verlof en kwam hij naar huis. Verzoeker zat samen met zijn broer in de auto, toen ze aangevallen werden door de Taliban. Hierbij kwam de broer van verzoeker om het leven. Acht of tien dagen na de dood van zijn broer, kwamen de Taliban naar het huis van verzoeker om hem op te vragen deel te nemen aan de jihad. De vader van verzoeker wist tijd te winnen door te zeggen dat verzoeker nog jong was en zijn broer pas overleden. Hierna regelde de vader van verzoeker een smokkelaar en stuurde hem het land uit. Na zijn vertrek kwam de Taliban hem thuis zoeken. Nu zij hem niet konden vinden, dreigden de Taliban verzoeker de doodstraf te geven als ze hem niet vonden. Ze bedreigden de familie van verzoeker omdat de familieleden niet naar de moskee gingen. De problematiek van de verzoeker beantwoordt aan de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Verzoeker herhaalt dat er in zijn hoofd wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging, zoals omschreven in de vluchtelingenconventie van Genève, dient te worden vastgesteld.

Verzoeker vreest in geval van terugkeer door de Taliban alsnog vervolgd te worden, ondermeer door het feit dat hij verwesterd is.

Verzoeker vreest evenzeer problemen in geval van terugkeer, omwille van het feit dat hij in het buitenland verbleven heeft en er asiel heeft gevraagd. De Taliban beschouwen terugkeerders als ongelovigen, kafir, nu zij in contact geweest zijn met de westerse (niet-islamitische) samenleving.

Verzoeker heeft duidelijk aangegeven dat zijn familie niet meer religieus is, dat hij in België niet meer bezig is met religie. Hij heeft ook aangegeven dat zijn familie door de Taliban bedreigd werden omdat zij niet naar de moskee gingen.

Het CGVS stelt dat verzoeker zich nog steeds identificeert als moslim. Het feit dat je je identificeert als moslim, betekent echter niet dat je bereid bent te schikken naar de strikte interpretatie van de islam als die door de Taliban wordt voorgeschreven.

Verzoeker vreest dus in de problemen te komen met de Taliban omwille van religieuze redenen in geval van terugkeer naar Afghanistan.

Het CGVS stelt dat verzoeker tot zijn veertien jaar in Afghanistan heeft verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat hij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afgaanse waarden

en normen. Hieruit concludeert het CGVS dat niet kan aangenomen worden dat verzoeker totaal vervreemd zijn van de Afghaanse waarden en normen. Verzoeker vraagt zich af welke bijzondere maturiteit een jonge tiener heeft.

De redenering van het CGVS is zeer kort door de bocht. m.a.w. is niet redelijk, noch zorgvuldig en schendt aldus de beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker vraagt dus dat de bestreden beslissing zou vernietigd worden en zijn dossier zou teruggestuurd worden naar het CGVS voor verder onderzoek en nieuw gehoor omtrent zijn profiel als jonge terugkeerder. In geval van terugkeer naar Afghanistan loopt verzoeker een reëel risico op een onmenselijke en vernederende behandeling.

Verzoeker maakt aanspraak op erkenning als vluchteling, minstens moet het dossier herbekeken worden in het licht van de stukken die verzoeker desgevallend in de toekomst nog zal bijbrengen, ondermeer betreffende zijn integratie in België.

Het is duidelijk dat verzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het CGVS is de mening toegedaan dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming.

Verzoeker is de mening toegedaan dat hij in zijn land van herkomst wel degelijk een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming (waartegen verzoeker geen bescherming van het herkomstland kan vragen) .

Verzoeker verwijst naar ernstige schade in de zin van:

Doodstraf of executie

Foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst, nu hij in België dermate verwesterd is dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan zich onmogelijk nog zou kunnen conformeren naar de aldaar heersende waarden en normen. waardoor hij het risico zou lopen om - bij inbreuk op deze waarden en normen - gestraft te worden volgens de bepalingen van de sharia.

Het risico op een lijfstraf, gebruikelijk het toedienen van zweepslagen, is evident. Een dergelijke straf is gelijk aan foltering, minstens een onmenselijke en vernederende behandeling.

Ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker wordt door de autoriteiten in zijn vaderland niet beschermd tegen vervolging, integendeel.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan krachtens artikel 39/2 par. 1, tweede lid van de vreemdelingenwet :

1° de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigen of hervormen;

2° de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vernietigen,

hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld,

hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen.

Verzoeker maakt voorbehoud om bijkomende stukken bij te brengen, dewelke van belang zijn bij de beoordeling van de vraag naar subsidiaire bescherming en de asielaanvraag zelf.

Desgevallend zal de Raad met betrekking tot deze stukken aanvullende onderzoeksmaatregelen willen bevelen.

Gelet op de voorgaande toont verzoeker duidelijk het belang aan dat hij heeft bij onderhavig beroep.

De bestreden beslissing verwerpt de asielaanvraag van verzoeker en kan - bij ontstentenis van beroep - tot gevolg hebben dat verzoeker zou worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.

Verzoeker heeft er alle belang bij om de hervorming te vragen van de bestreden beslissing gezien, indien hij dit niet doet, zijn meest elementaire mensenrechten in gevaar komen.

Verzoeker heeft aldus een geldig en voldoende belang. Zijn belang is persoonlijk, rechtstreeks, actueel en wettig."

2.1.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2. Nieuwe elementen

2.2.1. Op 11 december 2023 legt de verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota neer waarin zij een analyse maakt van de veiligheidssituatie en de socio-economische en

humanitaire situatie in Afghanistan alsook van het risico bij terugkeer na verblijf in het buitenland en waarbij zij, behalve naar landeninformatie waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing, verwijst naar het rapport *“Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan”* van UNAMA van juni 2023 als bijkomende informatiebron.

2.2.2. Ter terechtzitting legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarbij hij blijkens de inventaris volgende nieuwe stavingstukken voegt:

- stuk 1: schoolattest van 5 december 2023;
- stuk 2: opstart jeugdzorgtraject Leuven van 15 december 2023;
- stuk 3: foto's van het lichaam van verzoekers vader, omringd door zijn familie, en van het graf van zijn vader, met zijn familie en zijn broertjes;
- stuk 4: verklaring van de dorpsoudsten en vertaling;
- stuk 5: e-mail van de voogd.

Verzoeker vraagt de Raad rekening te houden met voormelde stukken bij de beoordeling van zijn beroep, dan wel zijn zaak terug te willen sturen naar de commissaris-generaal *“om de beweringen van verzoeker opnieuw te willen onderzoeken”*.

Verzoeker verwijst in zijn aanvullende nota verder naar de arresten van de Raad met nummers 283 128 en 284 527 van respectievelijk 13 januari 2023 en 9 februari 2023 en geeft hierbij nadere toelichting. Hij wijst erop dat de Raad in beide voornoemde arresten de vluchtelingenstatus toekent aan de betrokken verzoekende partijen.

Vervolgens zet hij met betrekking tot zijn persoonlijke situatie uiteen als volgt:

“In casu is verzoeker eveneens als minderjarige België binnengekomen en heeft hij op 26.11.2021 een verzoek tot internationale bescherming ingediend. Hij gaat in België naar school, spreekt ondertussen al wat Nederlands. Hij is in België opgegroeid en uitgegroeid tot een verantwoordelijke jonge man die hier zijn leven wil uitbouwen.

Door een deel van zijn vormende jaren door te brengen in België kan hij niet meer zonder risico terugkeren naar zijn land van herkomst, Afghanistan.

Verzoeker geeft aan dat hij verwesterd is en in Afghanistan niet de vrijheid zou hebben om te leven zoals hij wil. Verzoeker heeft de Belgische waarden en normen omarmd. Hij gaat hier naar school. Hij heeft een studentenjob. Hij heeft in België vrienden en vriendinnen. Verzoeker ziet niet in hoe hij zich nog zou kunnen aanpassen aan de manier van leven zoals voorgeschreven in Afghanistan. De Taliban hebben de regels in zake kledij, haartooi, omgang met vrouwen, alcohol en dergelijke meer nog verstrengd. Verzoeker is in België verwesterd, dit is deels een normaal proces, verzoeker maakt hier zijn puberteit door, bepalende jaren in zijn ontwikkeling. Deze ontwikkeling heeft plaats in een westerse context, niet in een Afghaanse context.

Verzoeker vraagt hem de vluchtelingenstatus toe te kennen.”

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133*).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.2.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die

rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48, 48/2, 48/6, 49 en 49/2 “en volgende” van de Vreemdelingenwet doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze artikelen geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 *in casu* geschonden zouden zijn, nu zij slechts in algemene zin bepalen dat een vreemdeling als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kan worden erkend indien hij voldoet aan de daartoe gestelde voorwaarden in het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, respectievelijk artikel 48/4 van die wet. Evenmin kan worden ingezien op welke wijze de artikelen 49 en 49/2 van de Vreemdelingenwet, die betrekking hebben op de toelating tot het verblijf op het grondgebied en de mogelijkheden tot opheffing en intrekking van de status van begunstigen van internationale bescherming, *in casu* geschonden zouden zijn. Voorts voert verzoeker de schending aan van “de uitvoeringsbesluiten van de Wet van 15 december 1980”, zonder *in concreto* te verduidelijken welke specifieke bepalingen van welke specifieke “uitvoeringsbesluiten” door de bestreden beslissing geschonden zouden zijn en op welke wijze deze geschonden zouden zijn.

2.3.2.2. In de mate dat verzoeker de schending aanvoert van artikel 52 van de Vreemdelingenwet, moet worden opgemerkt dat deze bepaling werd opgeheven bij de wet van 21 november 2017 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, in werking getreden op 22 maart 2018, en derhalve onbestaande is.

2.3.2.3. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.3. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) er geen geloof kan worden gehecht aan de door hem aangehaalde problemen met de taliban, nu (i) uit de beschikbare informatie blijkt dat de taliban zelden gebruik maken van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten en hij er bovendien niet in slaagt *in concreto* aannemelijk te maken dat zijn persoonlijk geval afwijkt van de beschreven rekruteringswijze van de taliban, (ii) het niet aannemelijk is dat de taliban hem zouden willen rekruteren vlak nadat ze zijn broer hebben gedood, vermits verwacht kan worden dat hij en zijn familie door die aanslag op zijn broer tegen de taliban gekant zouden zijn en hij dus niet met hen zou willen samenwerken, (iii) hij tijdens zijn interview op 26 november 2021 nog niets vermeldde over de rekruteringspoging door de taliban die volgens zijn latere verklaringen de aanleiding van zijn vertrek vormde, (iv) zijn verklaringen over het bezoek van de taliban niet consistent zijn, (v) hij ook over de timing van het bezoek van de taliban niet consistent is, (vi) het loutere feit dat hij een familielid is van een vroeger lid van de ANSF onvoldoende is om een nood aan bescherming in zijn hoofde aannemelijk te maken en hij verder geen geloofwaardige vervolgingsfeiten aanhaalt ten aanzien van zichzelf of zijn familie in de periode op het overlijden van zijn broer, en (vii) hij in Oostenrijk bij het geven van zijn vingerafdrukken heeft verklaard meerderjarig te zijn, terwijl hij zich in België heeft aangemeld als minderjarige, omdat (B) hij geen elementen heeft aangebracht waaruit zou kunnen blijken dat de machtsovername door de taliban impact heeft op zijn nood aan internationale bescherming, omdat (C) de door hem neergelegde documenten geen ander licht kunnen werpen op bovenstaande appreciatie, omdat (D) er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en er geen elementen

zijn die erop wijzen dat er in zijn hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld, omdat (E) er niet gesteld kan worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren en hij evenmin aantoonde dat hij bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij hij niet in staat zou zijn om in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien, en omdat (F) hij geenszins aantoonde en uit de beschikbare informatie niet blijkt dat eenieder die na een verblijf in het buitenland naar Afghanistan terugkeert zou dreigen te worden geconfronteerd met ernstige problemen of te worden geïnterviewd of vervolgd en hij in gebreke blijft een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade omwille van zijn verblijf in Europa *in concreto* aannemelijk te maken. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart zijn land van herkomst, Afghanistan, te hebben verlaten uit vrees voor de taliban, die hem zouden hebben willen rekruteren voor de jihad nauwelijks enkele dagen nadat zij hem en zijn oudere broer, die voor het Afghaans nationaal leger werkte, in de auto zouden hebben beschoten en zijn broer daarbij om het leven zou zijn gekomen.

De Raad is na grondige lezing van het administratief dossier in navolging van de commissaris-generaal van oordeel dat aan verzoekers voorgehouden problemen met, en vrees voor, de taliban die hem ertoe zouden hebben gebracht zijn land van herkomst te verlaten, geen geloof kan worden gehecht.

De commissaris-generaal licht dit in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt toe:

“Wat betreft jouw verklaring dat je Afghanistan hebt verlaten uit vrees voor rekrutering door de taliban en je omwille hiervan een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren in geval van terugkeer, dient er vooreerst op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf en de EUAA Country Guidance van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistanjanuary-2023>) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakt van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door jou wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. Je slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat jouw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban. Uit jouw verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van jou een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde u bij de taliban te laten aansluiten. Daarnaast blijkt dat rekrutering door de taliban meestal op collectief niveau, via connecties en propaganda in madrassa's wordt georganiseerd. Concreet betekent dit dat het meestal de stamouderen en commandanten zijn die hun achterban onder druk zetten om zich aan te sluiten.

Volgens jouw verklaringen preekten de taliban in de regio en gaven ze lessen in de moskeeën, maar verliep de rekrutering bij jou op een heel andere manier. Je ging niet naar een Koranschool (zie CGVS, p. 5) en je haalt geen enkele andere vorm van propaganda aan die de taliban toepaste om jou te overtuigen van hun normen en waarden. Je stelt enkel dat de taliban op een dag naar jullie huis kwamen om jou mee te nemen (zie CGVS, p. 9). Je stelt dat ze kwaad waren op jullie omdat jouw broer voor de ongelovigen [het leger] had gewerkt (zie CGVS, p. 15). Jouw verklaringen verschillen dus erg van de informatie waarover het CGVS beschikt over de rekruteringstactieken die de taliban meestal toepassen. Daarop gewezen, herhaal je enkel jouw eerdere verklaringen (zie CGVS, p. 15), wat niet volstaat om de tegenstrijdigheid tussen jouw verklaringen en de beschikbare informatie uit te klaren. Jouw verklaringen over de wijze van rekrutering die je beweert te hebben ondergaan, worden daardoor in twijfel getrokken. Bovendien is het niet aannemelijk dat de taliban jou zouden willen rekruteren vlak nadat ze jouw broer hebben gedood, vermits verwacht kan worden dat jij en jouw familie door die aanslag op jouw broer tegen de taliban gekant zouden zijn en dat je dus niet met hen zou willen meewerken. Wanneer je wordt gevraagd hoe de taliban konden verwachten dat jij hun opdrachten zou uitvoeren nadat ze jouw broer hadden gedood, geef je hier geen verklaring voor. Je stelt enkel dat het werk van jouw broer verboden was en jij daarom voor hen moest werken (zie CGVS, p. 17). Jouw verklaringen over de context waarin die rekrutering zou hebben plaatsgevonden vlak na de dood van jouw broer, zijn dan ook niet geloofwaardig.

Daarnaast stelt het CGVS vast dat je tijdens jouw interview op 26 november 2021 nog niet aanhaalde dat jij persoonlijk gevisieerd werd door de taliban. Je sprak toen reeds over het werk van jouw broer en het overlijden van jouw broer als gevolg van een bom van de taliban gericht op de auto waar jij ook in zat, maar je vermeldde niet dat de taliban jou nadien wilde rekruteren (zie Fiche "Niet-begeleide minderjarige vreemdeling", p. 4). Dat je hier toen nog niets over zei, ook al vormde net die rekruteringspoging volgens jouw latere verklaringen de aanleiding van jouw vertrek, doet in grote mate afbreuk aan jouw verklaringen over deze poging tot rekrutering door de taliban.

Bovendien wordt vastgesteld dat jouw verklaringen over het bezoek van de taliban niet consistent zijn. Je stelt dat de taliban met jouw vader thuis kwamen spreken. Toen je vader zei dat je nog jong was en niet met hen kon samenwerken, zeiden de taliban dat ze jou zouden opleiden en dat ze weten hoe ze zo'n jongen kunnen gebruiken (zie CGVS, p. 10). Wanneer jou later wordt gevraagd of je een opleiding zou krijgen van de taliban, stel je dat ze toen enkel hebben gezegd dat je moest meedoen aan de jihad maar nog niet over een opleiding hadden gesproken (zie CGVS, p. 18). Daarna bevestig je nogmaals dat ze niet over een opleiding hebben gesproken (zie CGVS, p. 19). Wanneer je er vervolgens wordt op gewezen dat je eerder had verteld dat ze iets over een opleiding hadden gezegd, stel je dat ze niets zeiden over een opleiding maar dat dit jouw eigen toevoeging was omdat ze mensen standaard een opleiding geven (ibid.). Dat je eerst tijdens jouw persoonlijke relaas over een opleiding spreekt, en stelt dat de taliban hierover spraken met je vader, en dat je later jouw verklaringen aanpast en stelt dat hier niet over werd gesproken, doet afbreuk aan jouw verklaringen over de poging tot rekrutering die je beweert persoonlijk te hebben meegemaakt.

Ook over de timing van het bezoek van de taliban ben je niet consistent. Bij de DVZ stelde je dat je Afghanistan hebt verlaten tien dagen na het eerste bezoek van de taliban (zie vragenlijst CGVS bij DVZ d.d. 08/06/2022, punt 5). Wanneer je tijdens jouw persoonlijk onderhoud wordt gevraagd hoe lang je nog in het dorp bent gebleven na het eerste gesprek tussen de taliban en jouw vader, stel je dat je twee of drie dagen thuis gebleven bent en dan bent vertrokken (zie CGVS, p. 18). Je hebt niet elders verbleven in Afghanistan want je stelt dat je de laatste nacht nog thuis bent gebleven (zie CGVS, p. 5). Deze tegenstrijdigheid over het moment dat de taliban naar jullie huis kwam, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van jouw verklaringen over het bezoek van de taliban.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Je haalt aan dat jouw broer werd gedood door de taliban omdat hij in het nationale leger diende. Rekening houdend met jouw verklaringen en de beschikbare informatie kan gesteld worden dat de situatie van jouw broer plausibel is.

Wat jouw situatie betreft, kan vooreerst worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Je haalt echter geen dergelijke zaken aan. Vermits jouw

broer reeds overleden is, heeft de taliban in principe geen reden meer om jouw familie te viseren. Het loutere feit dat jij een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF is onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofde aannemelijk te maken. Je haalt verder geen geloofwaardige vervolgingsfeiten aan ten aanzien van jezelf of jouw familie in de periode die volgde. Je stelt dat de taliban na jouw vertrek nog twee of drie keer bij jouw familie zijn langs geweest om naar jou te vragen (zie CGVS, p. 20). Zoals hierboven werd besproken, heb je echter niet aannemelijk gemaakt dat jij gevisereerd zou worden door de taliban. Wanneer je wordt gevraagd of ze jouw familie verder met rust laten, stel je dat de taliban geen interesse hebben in jouw familieleden, omdat je vader gehandicapt is, je broers nog te jong zijn, en de anderen vrouwen zijn (ibid.). Jouw familie bevindt zich heden nog in jullie dorp in Afghanistan en er is geen sprake van vervolging ten aanzien van hen. Vermits jouw verklaringen over jouw persoonlijk problemen met de taliban niet geloofwaardig zijn, zijn er geen indicaties om aan te nemen dat jij in geval van terugkeer wél zou worden vervolgd.

Tenslotte wordt ook opgemerkt dat je in Oostenrijk bij het geven van jouw vingerafdrukken hebt verklaard dat je geboren bent op 01/01/2003, en je bijgevolg daar verklaarde dat je meerderjarig was. Wanneer je hiernaar werd gevraagd bij de DVZ, ontkende je dit en stelde je dat je in Oostenrijk hebt gezegd dat je vijftien jaar was (zie verklaring DVZ d.d. 08/06/2022, punt 23). Wanneer je hiernaar opnieuw wordt gevraagd tijdens jouw persoonlijk onderhoud, stel je dat je niet weet wat je in Oostenrijk gezegd had omdat je daar niet wilde blijven (zie CGVS, p. 5). Het feit dat je in een ander land verklaarde dat je meerderjarig was, terwijl je je in België hebt aangemeld als minderjarige, trekt jouw algemene geloofwaardigheid naar beneden.

Gelet op al het voorgaande moet worden geconcludeerd dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door jou aangehaalde problemen. De som van bovenstaande vaststellingen maakt dat de status van vluchteling jou niet kan worden toegekend, en evenmin de status van subsidiair beschermde zoals bepaald in art. 48/4, §2 van de Belgische Vreemdelingenwet."

Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop zij haar beslissing baseert. Te dezen onderneemt verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissing op basis waarvan de commissaris-generaal terecht besluit dat verzoeker zijn vluchtrelaas niet aannemelijk maakt en er geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen over de gebeurtenissen die de aanleiding zouden hebben gevormd voor zijn vertrek, te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich in wezen te beperken tot het poneren van een vrees voor vervolging en het herhalen van de kern van zijn relaas, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke.

Verzoeker legt ter terechtzitting een aanvullende nota neer waarbij hij een foto van een verklaring voegt waarin de dorpsoudsten blijkens de bijgaande eensluidende verklaring bevestigen dat zijn oudere broer op 1 juni 2021 door de taliban werd doodgeschoten en dat vervolgens op 20 juli 2023 zijn vader op dezelfde manier door de taliban werd doodgeschoten. De gronden van de familie zouden door de taliban in beslag zijn genomen (aanvullende nota verzoeker, stuk 4). Verzoeker voegt bij zijn aanvullende nota tevens een e-mail van 26 oktober 2023 waarin zijn voogd aan zijn advocaat laat weten dat verzoeker in augustus 2023 van het thuisfront bericht heeft gekregen in verband met de moord op zijn vader en de inbeslagname van de bezittingen van het gezin door de taliban (aanvullende nota verzoeker, stuk 5). Ter staving van de dood van zijn vader voegt verzoeker enkele foto's van het lichaam van zijn vader omringd door familie en van diens graf met daarnaast enkele familieleden (aanvullende nota verzoeker, stuk 3).

In zoverre verzoeker deze nieuwe ontwikkelingen in zijn relaas in verband brengt met de reden waarom hij zelf door de taliban zou zijn gevisereerd, met name de vroegere tewerkstelling van zijn broer bij het Afghaans nationaal leger, en hieruit aldus zou moeten blijken dat zijn familie op heden door de taliban wordt gevisereerd omwille van zijn broers werkzaamheden bij het leger, wijst de Raad erop dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) nog verklaarde dat de taliban zijn familie met rust laten omdat zijn vader gehandicapt is en de vrouwen niet worden lastiggevallen (administratief dossier (hierna: AD), stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20). Verzoeker verklaart geenszins, en de Raad ziet bijgevolg niet in, waarom de taliban zijn vader twee jaar na de dood van zijn broer alsnog om het leven zouden willen brengen uit wraak voor de vroegere tewerkstelling van zijn broer bij het leger. Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van deze gebeurtenis op ernstige wijze. De stukken die verzoeker ter staving daarvan bijbrengt kunnen zijn geloofwaardigheid niet herstellen. De verklaring van de dorpsoudsten heeft een gesolliciteerd karakter en betreft een fotokopie. Derhalve kan hieraan slechts een beperkte bewijswaarde worden verleend. Bovendien blijkt uit objectieve informatie aanwezig in het

administratief dossier dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden en dat veel Afghaanse documenten, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden zijn (AD, stuk 7, 'Landeninformatie', COI Focus "Afghanistan. Corruptie en documentenfraude" van 14 januari 2021 (update)). De foto's bevatten geen enkele objectieve aanwijzing met betrekking tot de identiteit van de daarop afgebeelde personen, noch kan hieruit blijken waar, wanneer en in welke omstandigheden deze foto's werden genomen. Aan dergelijke privéfoto's kan hoe dan ook maar weinig bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt afgebeeld. De e-mail van verzoekers voogd dient louter ter instructie van verzoekers advocaat en bevat met betrekking tot voormelde feiten geen informatie uit andere bron dan verzoeker zelf.

Aldus kan verzoeker niet overtuigen dat zijn vader door de taliban om het leven werd gebracht om redenen die verband houden met de persoonlijke problemen die ten grondslag zouden hebben gelegen aan zijn vertrek uit Afghanistan. Derhalve kan evenmin worden aangenomen dat de taliban de gronden van verzoekers familie in beslag hebben genomen en dat zijn familie bijgevolg in grote armoede leeft, zoals kan worden gelezen in voormelde e-mail van verzoekers voogd. Uit verzoekers eerdere verklaringen blijkt bovendien dat zijn familie deze gronden vier jaar geleden aan een landbouwer heeft gegeven, die de gronden bewerkt en de helft van de opbrengst aan verzoekers familie afstaat (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6-7). Dat aan deze overeenkomst een einde zou zijn gekomen na het beweerde overlijden van verzoekers vader, kan niet blijken.

Wat betreft de documenten die verzoeker tijdens de administratieve procedure heeft neergelegd (AD, stuk 6, 'Documenten'), kan worden volstaan met een verwijzing naar volgende motivering dienaangaande in de bestreden beslissing:

"De door jou neergelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op bovenstaande appreciatie. De taskara's van jou, je broer en je vader kunnen hoogstens jouw en hun nationaliteit, identiteit en herkomst aantonen, elementen die niet ter discussie staan in onderhavige beslissing. De werkdocumenten van jouw broer en de foto's tijdens zijn job tonen aan dat jouw broer in het leger heeft gediend, een element dat ook niet ter discussie staat. Wat betreft de video's van de begrafenis, wordt opgemerkt dat niet te zien is wie werd begraven, wie aanwezig was, wanneer of waar deze begrafenis plaatsvond, waardoor niet kan worden afgeleid of het wel degelijk over jouw broer gaat. In ieder geval wordt de dood van jouw broer ook niet betwist, waardoor de video geen ander licht werpt op de conclusies van het CGVS. De omslag toont aan dat je post ontvangen hebt die verstuurd werd vanuit Jalalabad, maar heeft verder geen invloed op de geloofwaardigheid van jouw verklaringen."

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn deugdelijk en pertinent en worden, daar zij door verzoeker geheel ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Het geheel aan verzoekers verklaringen en documenten, alsook zijn individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, acht de Raad de voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat verzoeker niet aannemelijk maakt Afghanistan te hebben verlaten omwille van problemen met – en een geponde vrees voor vervolging door – de taliban.

Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebrachte vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden inzake de erkenning van vluchtelingen die worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Aldus blijkt niet dat verzoeker voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond. Evenmin zijn daartoe andere concrete indicaties.

Daar verzoeker niet aannemelijk maakt dat de taliban hem op heden viseren omwille van zijn weigering hen te vervoegen als straf voor de werkzaamheden van zijn broer bij het leger, kan evenmin geloof worden gehecht aan verzoekers bewering als zouden de taliban zijn ouders in geval van zijn terugkeer ervan beschuldigen tegen hen te hebben gelogen over zijn vertrek (AD stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21).

Verzoeker heeft tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS tevens aangegeven te vrezen dat hij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban zal worden gestraft of vermoord omwille van zijn verblijf in Europa, aangezien de taliban er volgens hem standaard van uitgaan dat mensen die in Europa hebben

gewoond slechte dingen hebben gedaan. Verzoekers advocaat voegde hier nog aan toe dat verzoeker bij terugkeer in de negatieve aandacht van de taliban dreigt terecht te komen omdat zijn familie niet meer religieus is en hij in België niet meer bezig is met religie. Verzoeker zou verwesterd zijn en hierdoor in conflict kunnen komen met de taliban. Verzoekers voogd wees nog op verzoekers inspanningen om zich te integreren en zijn vermeende wens om met “*een meisje van hier*” te trouwen (AD stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21-22).

Wat dit betreft, kan op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier de volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afgaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de de-factoregering opnieuw *het Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar)* (hierna: het MPVPV) opgericht. (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de de-factotalibanregering, evenals de provinciale de-factoregeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17). Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45-48). Een internationale analist vertelde de EUAA in maart 2022 dat sommige lokale afdelingen van het MPVPV de regels uitgebreider handhaven dan was voorzien door het de-factoministerie in Kaboel. Een bron beschreef de provincies Takhar en Badakhshan als voorbeelden van gebieden waar het de-factoministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze dienen te worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft “*zina*” – i.e. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*Ministry of Communications and Information Technology*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “immorele inhoud” te beperken. (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS,

Afghanistan, *“Taliban’s impact on the population”*, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in EUAA, *“Afghanistan targeting of individuals”*).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangaf dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, *“Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada”*, 8 December 2021 in EUAA, *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pasjtoe-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pasjtoe-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA *“Guidance Note”* van april 2022 die verwijst naar de EASO COI Query *“Afghan nationals perceived as ‘Westernised’”*, 2 september 2020, met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

(i) personen *“die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(ii) personen die *“verwesterd”* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z*, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht

omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest *Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk* van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid “*to play the game*”. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “*zina*” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, “*Country guidance: Afghanistan*”, januari 2023, p. 21 en 72-79).

Ter terechtzitting legt verzoeker middels een aanvullende nota onder meer een attest van het Ondersteuningscentrum Jeugdzorg Leuven van 15 december 2023 neer waarin deze dienst haar grote bezorgdheid uitdrukt over de emotionele en fysieke veiligheid van verzoeker en de tussenkomst van een gemandateerde voorziening aangewezen en intensieve ondersteuning noodzakelijk acht (aanvullende nota verzoeker, stuk 2). Verzoeker voegt bij voormelde aanvullende nota tevens een e-mail van zijn voogd van 26 oktober 2023, gericht aan zijn advocaat, waarin zij aangeeft dat hij sinds het overlijden van zijn vader heel ongelukkig is en met zelfmoordgedachten kampt (aanvullende nota verzoeker, stuk 5). Ook ter terechtzitting merkt verzoekers voogd op dat zij zich zorgen maakt over verzoekers mentale toestand en dat verzoeker zelfmoordgedachten heeft.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt nergens dat verzoeker tijdens de administratieve procedure ooit enig gewag heeft gemaakt van psychische problemen en kwetsbaarheid. Verzoeker verklaarde in tegendeel aan het einde van zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS op 1 maart 2023 dat hij blij en gelukkig is (AD, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21). Dit sluit evenwel niet de mogelijkheid uit dat verzoeker in een later stadium alsnog psychologische problemen ontwikkeld heeft. Hoewel aan het overlijden van zijn vader in de door hem in zijn aanvullende nota geschetste omstandigheden geen geloof kan worden gehecht, zoals hoger uiteengezet, kan in de huidige stand van zaken niet worden uitgesloten dat andere factoren, die kunnen verband houden met de kwetsbare situatie waarin hij zich als niet-begeleide minderjarige in België bevindt, zijn mentale gezondheidstoestand negatief beïnvloeden. Verzoeker brengt geen medische attesten bij die licht kunnen werpen op de aard en ernst van de psychologische problemen in zijn hoofde, noch op de stappen die tot dusver zouden zijn ondernomen met het oog op hulp en ondersteuning. Dit is mogelijk toe te schrijven aan het feit dat deze psychologische problemen zich pas relatief recent zouden hebben gemanifesteerd en verzoeker zich misschien (nog) niet bewust is van de noodzaak hieraan te remediëren middels gepaste begeleiding. Gelet op de nood aan een intensieve (psychologische) ondersteuning, die zowel Jeugdzorg Leuven als verzoekers voogd onderkennen, dient in de huidige stand van zaken in hoofde van verzoeker niettemin een zekere psychische kwetsbaarheid te worden aangenomen.

Uit de objectieve landeninformatie en zoals bevestigd in de EUAA “*Country Guidance: Afghanistan*” van januari 2023 blijkt dat in Afghanistan personen met psychische gezondheidsproblemen vaak worden gestigmatiseerd en dat hun aandoening veelal worden beschouwd als de ‘wil van God’. Zulke personen kunnen slachtoffer worden van discriminatie en mishandeling door de Afghaanse gemeenschap en/of hun familie. Teruggekeerde migranten met psychische gezondheidsproblemen zijn in het bijzonder kwetsbaar (EUAA “*Country Guidance: Afghanistan*” van april 2022, p. 105-106). Personen met ernstige psychische gezondheidsproblemen worden in de *EUAA Country Guidance* aangeduid als een risicoprofiel, die, afhankelijk van risicobepalende factoren, een gegronde vrees voor vervolging kunnen hebben.

Niet elke persoon met ernstige psychische gezondheidsproblemen riskeert evenwel vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Volgens de *EUAA Country Guidance* moet de individuele beoordeling van de

redelijke mate van waarschijnlijkheid dat verzoeker in geval van terugkeer vervolging riskeert, rekening houden met risicobepalende omstandigheden zoals de aard en visibiliteit van zijn psychische gezondheidsproblemen, de negatieve perceptie van verzoekers situatie door zijn familie, etc.

Verzoeker wijst in zijn verzoekschrift en aanvullende nota tevens op een aantal risicobepalende omstandigheden bij terugkeer, waaronder het feit dat hij Afghanistan op veertienjarige leeftijd, als niet-begeleide minderjarige, verlaten heeft en een deel van zijn vormende jaren heeft doorgebracht in België, waar hij naar school gaat, zoals ook blijkt uit het bijgebrachte schoolattest van 5 december 2023 (aanvullende nota verzoeker, stuk 1), en niet meer bezig is met religie.

Op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel wordt aangenomen dat personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen, een risicoprofiel hebben en, afhankelijk van risicobepalende factoren, een gegronde vrees voor vervolging vanwege de taliban, de samenleving of hun familie kunnen hebben. Dit wordt bevestigd in de EUAA “*Country Guidance: Afghanistan*” van januari 2023 (p. 77-79).

In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij in het kader van een (toegeschreven) verwestering rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de eventuele tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), etc.

In casu blijkt dat verzoeker Afghanistan midden 2021 als niet-begeleide minderjarige heeft verlaten en al twee jaar onafgebroken in België verblijft. In dezen merkt de Raad op dat de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin verzoeker is opgegroeid maar door de taliban, de huidige de-facto-overheid, over het gehele Afghaanse grondgebied aanzienlijk werden verstrengd.

In deze stand van het geding dient te worden aangenomen dat verzoeker psychologisch kwetsbaar is en het is niet duidelijk in welk opzicht dit zichtbaar zou zijn voor de buitenwereld. Gelet op het gegeven dat verzoeker, een niet-begeleide minderjarige, middels zijn verzoekschrift en aanvullende nota een aantal elementen naar voren brengt die, al dan niet cumulatief, een ernstig begin van aanwijzing bevatten over een kwetsbaar profiel - nog los van zijn minderjarigheid - en die een impact zouden kunnen hebben op de besluitvorming, is de Raad van oordeel dat een verder onderzoek zich opdringt.

Daarbij moet verzoeker de mogelijkheid krijgen om op passende wijze relevante elementen, in het licht van de ingrijpende gebeurtenissen in Afghanistan, aan te brengen zodat een zorgvuldige, correcte alsook volledige en *ex nunc*-beoordeling van risicobepalende factoren en een eventuele nood aan internationale bescherming kan plaatsvinden. Indien nodig kan dit middels een nieuw persoonlijk onderhoud. Niettegenstaande verzoeker reeds werd gehoord na de machtsovername door de taliban werd niet ingegaan op zijn, toen nog niet kenbaar gemaakte, psychologische kwetsbaarheid en de mogelijke impact hiervan op zijn nood aan internationale bescherming in het licht van de machtsovername door de taliban.

Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker echter niet verder op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 30 mei 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

S. WILLAERT